

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Vine Domnul cu sfinții la voi, fiilor. Vin în cetate, vin cu sfinții în grădinile Mele cu voi. Vă dau din cer ca să ajungă să împărțiți peste tot, să se prindă de mulți dulcele împărăției cerurilor și să-l dorească, fiilor, o, că e tare, tare sărac omul de această moștenire, împărăția cerurilor. Cei mai săraci de ea sunt bogații de pe pământ, iar cei mai bogați de ea sunt cei fără de bucurii ale vieții și ale traiului, sunt cei în suferință, în lipsuri, trăgând din greu să-și facă rost de hrană și de adăpost, dar liniștiți cu pacea duhului și hrănindu-se cu dorul de Dumnezeu, cu dragostea de cele din cer, cu multa mulțumire pentru părtașia lor cu Domnul în minte și în rugă, și iată unde locuiește Domnul, o, fiilor, și cu cine este El!

Este scris în Scripturi că bogații au sărăcit și au flămânzit, dar nu și cei ce sunt cu Domnul vii cu inimile din ei și bogați de împărăția cerurilor din ei încă din viața de pe pământ, și iată de ce i-am povățuit pe cei ce iau din cuvântul Meu cel de azi, și cu care vin să-l așez între oameni, că le-am spus: *«Învățați-vă cu sărăcia și puținul din toate, că altfel nu-L puteți dori și iubi pe Domnul și împărăția Sa cu voi».*

O, pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vouă, celor ce luați de aici învățătura Mea, cerul cu care vin pe pământ ca să umplu pământul de cer ca frați ai aceluiași Făcător al lor!

Vin să-l îndemn pe creștin și pe tot omul să-și facă timp și loc de împărăția cerurilor cu el. O, n-are Dumnezeu loc în om, n-are loc de om Domnul în om. O, de ce, oare stă omul așa de mare în el, mai mare ca Dumnezeu, Care l-a zidit pe om? Nu se apleacă omul când aș da să-i fac o îndreptare și Îmi dă să înțeleg că nu sunt drept cu el. Nu pot de om, nu pot să fac nimic pentru el, ceva sfânt pentru Mine în el, că n-am loc de el. E el și nu-Mi dă voie. O, e urâtă inima lui ca și purtarea lui, care-i arată inima și aluatul din ea. Îl las pe el mare, mare cât vrea el să fie și să stea, că n-am altcum să fac cu el, dar va sta înaintea Mea la capătul mersului lui și va vedea atunci pe cine L-a ținut atât de mic, pe cine nu L-a lăsat Stăpân să-i fie precum i-a fost și Făcător, dându-i suflet și viață.

Când pleci dintru ale tale adunate nu iei nimic cu tine, decât purtarea vieții tale de pe pământ, și numai ea va fi să te însoțească ori spre lumină, ori spre întuneric, după cum ai lucrat și ți-ai adunat faptele tale bune sau rele, sfinte sau păcătoase, și mai ales cuvintele, lucrarea inimii și a minții.

O, fiilor, plânge Domnul că nu are omul duhul pocăinței pentru cele rele ale vieții sale de creștin sau de om. E greu să-l fac pe om să Mă primească cu îngrijirea Mea pentru viața lui așezată după voia Mea. Dau să Mă apropie de el și se supără și se asprește la inimă și la față și i se pare că sunt nedrept cu el prin lucrarea Mea de peste el, și dau să zic îndurerat că în fața celor fără de păcat trebuie să ne smerim de partea adevărului lor și să fim cumiți de partea minții lor.

O, fiilor, mai aplecat, mai iubitor, mai mulțumit este pomul când se apropie de el grădinarul ca să se îngrijească de el. Fiecare pom are uscăturile lui, dar dacă n-ar avea stăpân să-i poarte de grijă, să-l curețe de suferința lui, intră boala în tot pomul și se usucă pic cu pic și piere apoi și merge în foc, și iată, de aceea trebuie să aibă și pomul stăpân ca să-l curețe de uscături, să-l ude în vreme de secetă, să-l înnoiască prin lucrările îngrijitoare și să rodească el apoi spre bucuria stăpânului lui.

O, fiilor, tot așa a lăsat Dumnezeu și pentru om îngrijire și lucrare peste el, dar cu omul este greu de tot, căci omul de la început nu s-a supus, n-a voit să aibă stăpân, o, n-a voit

omul, căci a fost fur și a luat ce era al lui Dumnezeu și a folosit știința după ce duhul rău le-a spus celor doi: *«luați și veți fi ca Dumnezeu»*, o, și așa s-a întâmplat cu omul, așa de atunci și până azi, și n-a stat omul sub Stăpânul raiului și și-a înșelat Stăpânul prin nesupunere, prin neprimirea învățaturii și a veghii Stăpânului și a umblat omul în ce nu era al lui de la Dumnezeu, și apoi a pierdut veșnicia, căci a murit după ce și-a sfârșit mersul.

O, fiilor, când creștinul își pierde credințioșia față de Dumnezeu, el cade ca și Adam și se încântă cu viața cea săracă de tot de împărăția cerurilor și i se ia credința, fiindcă trebuie să meriți să ai credința și darurile ei și nu mai poți avea acestea dacă te clatini, dacă iei de la duhul rău minte și îndemn în ea, iar tu nu știi ce mult pierzi mereu când dai să nu mai ascuți, și iată, pomul stă să i se taie uscăturile, dar omul nu, și omul spune mereu nu. O, câte rele faci tu, omule, și spui mereu nu.

Omul este iscoditor și apoi greșeste prin acest păcat care vine de la duhul rău în mintea omului, a celui care bâjbâie pentru credință, iar Eu vin pe pământ cuvânt ca să ia omul îndemn din el să vină spre împărăția cerurilor și să lucreze apoi la ea peste viața lui în fiecare zi și să ceară prin rugăciune și să păstreze tot la fel, tot prin rugăciune să aibă grijă să nu piardă această avere.

Dar ce să faci cu toți cei care nu știu ce să facă cu timpul vieții lor? O, cum să fac cu tine, omule, să te ții tu pe calea vieții și a lucrărilor ei? Iată, îți faci rost de timp să mergi la sala de sport, să mergi la distracție, să te dezbraci de sfială pentru păcătuire, dar ca să-ți folosești vremea pentru averea ta din cer, o, când îți vei face timp?

O, ce vei face, omule, fără nimic în cer? Veșnicia te așteaptă și pe tine dacă ai strâns ceva și pentru tine în ea, dar tot ce faci nu te înduri să le pui în veșnicie, și iată, rămâne pentru pieire tot ce faci, tot ce ai pe pământ, iar sus ești zgârcit să-ți faci bogăție. O, vino spre înțelepciunea vieții veșnice! Uită-te la sfinți, căci ei și-au zidit viață în cer cât au stat pe pământ. Tu ești atâta de sărac pentru viața ta din veșnicie și n-ai agoniseală pentru ea și nu te temi să stai fără de rod pentru cer.

Îți faci mult rău pe pământ, omule, iar când ți-ar spune careva că faci rău, tu te superi, că tu ești învățat să fii bine văzut de cei din jur, și nu poți purta înfrângeri și stai mare în tine pentru tine mereu, mereu. Când cineva îți zice că ești bun, te lași pe tânjeală și mai mult dacă așa crezi, dar Eu, Domnul, te învăț cerește să faci ca Mine și să zici celor ce-ți zic ție că ești bun, să zici că numai Dumnezeu este bun. O, să nu te aibă cineva de bun în inima sa, că nu este spre răul tău aceasta. Căderea în greșeli mari te ajută să fii umilit, sfios, smerit ca David, și nu te mâhni la inimă și la față când ești disprețuit pentru relele tale, și nu te dezvinovăți, ci bucură-te când ești văzut rău de cei din jur, că fără umiliția inimii pieri din mâna lui Dumnezeu. Să simți înfrângeri și să înveți să te smerești, căci ești om mărunt, nu ești ca un Moise, ca un David, care s-au smerit prin înfrângeri și s-au privit greșiți.

Sunt venit la masă de cuvânt cu sobor de sfinți, cu ceata de cuvioase pentru serbare în cer a cuvioasei Parascheva, și stau sfinții plini de dor de glasul cuvântului Meu și de bucuria acestor clipe sfinte cu Mine pe pământ în mijlocul celor ce cred venirea Mea cu sfinții, o, și îți dau ție, uceniță iubitoare, îți dau glas în cartea Mea cea de azi, căci voi mărturisiți din cer venirea Mea cu sfinții, precum este scris să se împlinescă pe pământ în mijlocul neamului creștinesc slava venirii Mele de la Tatăl la oameni după două mii de ani de răbdare și de așteptare după om.

— *O, slava venirii Tale cu sfinții e frumusețea cerească nepricepută de mintea omească, Doamne al sfinților Tăi, și n-avem noi mai mare bucurie ca aceasta ca să putem mărturisi din cer minunea lui Dumnezeu de la sfârșit de timp, venirea Ta cu sfinții la cei de pe pământ, Doamne.*

Toți sfinții Tăi se umplu de neliniște în cer când sunt primejdii pe pământ peste creștinii Tăi care-ți poartă numele Tău mare, Doamne.

Voi, care primiți din cer pe Domnul cuvânt ca să vă învețe cu el cărarea și lucrarea veșniciei, voi toți, pe unde vă aflați și viețuiți, o, fiți cu luare aminte și cu lucrare sfântă, că trebuie să liniștiți duhurile cerului, care se încordează peste așteptări când voi ați face voia cea rea, văzut sau pe furiș, față în față cu oștirile de sus, care veghează peste voi ca să nu fiți biruiți de satana, ca să nu vă pierdeți mintea și veghea ei.

O, nu vă ascundeți de Dumnezeu! Văd aceasta puterile cerești dacă lucrați așa, și se îndurerează cetele de sfinți și de îngeri. Învățați-vă să fiți vegheați, căci Cain n-a luat îndemnul cel bun de la Dumnezeu ca să creadă că e vegheat de sus pentru faptele lui, și dacă n-a ascultat a rămas fugar, a fugit și fuge mereu de lumină cel ce face așa.

Sunteți vegheați și păziți mult prin purtarea straielor creștinești, o, fii iubiți de Dumnezeu, și ele vă aduc și cinste sfântă din partea celor ce nu iubesc frumusețea aceasta a omului creștin, dar trebuie și mintea și inima și dorul și iubirea să vă fie mult lucrătoare, pentru ca să aveți veghe întreagă peste voi și să nu poată satana să vă dea de partea sa prin felurimea slăbiciunilor omenești. Luați pildă de la dragostea sfinților iubitori de cer pe pământ, că iată-ne sus pentru voi rugători și veghetori! Iubiți pe Dumnezeu și iubiți-i pe sfinți și fiți dăruitori de bucurii sfinte pentru noi, o, că ne e dor de slava cea pentru lepădarea de sine a vieții de pe pământ, și slavă Domnului că ne-a dat această putere să călcăm peste noi și să-I dăm Lui statul la cărma vieții noastre, și toate cu multă credință și cu multă umilință să le lucrați, căci îndoiala între voi și Dumnezeu vă pedepsește și doare apoi pedeapsa!

O, Doamne, noi privim la Tine și la glasul Tău scump, cu care Tu hrănești un norod care ia de aici de la izvor, și tot mereu așteptăm să-Ți ascultăm glasul, să fim întru venirea Ta și mărturisim în cartea Ta de azi cu cei ce Te primesc venirea Ta cu sfinții, venirea Domnului, precum este scris pentru această împlinire.

— Voi, sfinți iubiți ai Mei, v-ați strâns pe pământ numai în cer, o, numai în cer, căci ați știut și ați crezut că nimic nu-și poate omul strânge pe pământ ca să aibă parte de strânsura lui.

Fiilor, fiilor, Mă mărturisesc sfinții în mijlocul agoniseliilor lor din cer. Ei sunt ai veșniciei și aceasta este zestrea lor și pentru ea au trudit ei pe pământ.

Iată, Eu, Domnul, privesc la voi acum și la masa voastră de sfat frățesc și trebuie învățatură mereu, și apoi împlinirea ei. Fiți înțelepți în vorbirile dintre voi apoi, ca să puteți rămâne în duhul vorbirilor bisericesti și ca să puteți deprinde gura voastră să grăiască fără de iscodire, fără de sămânță de vorbă, și totul ca învățătura cea din Scripturi: da să fie da, iar nu să fie nu, ca să nu strângă diavolul firimituri ieșite din gura voastră spre folosul lui. Dar ca să pricepeți mai mult, lucrați mai mult la aceste tainice înțelesuri, lucrați bisericeste, și nu doi câte doi sau câte trei, iar când veniți la masa de la izvor, o, veniți și întrebați cele pentru înțelepciunea voastră și a cuvântului Meu care se împarte ca să fie lucrat de voi și să vă strângeți în cer bogăție de har, viață trăită în Hristos, timp răscumpărat fir cu fir, ca nu cumva prea multe firimituri să cadă din gura voastră pe jos și să fie strânse de satana cel potrivit fiilor lui Dumnezeu, și de care el se împiedică mereu pentru neagra lui lucrare.

Așadar, fiți ziditori ai veșniciei, fiilor! Nu pregetați să căutați pe Dumnezeu și spre Dumnezeu! Sunteți sub ochiul Meu mereu. Fiți curați cu inima unii față de alții ca să fiți una și în veșnicie, o, fiilor! O, fiți curați în cuvânt și în adevărul Meu, pentru care vă trebuie smerenie mare, aplecare multă și apoi credincioșie fără de măsură, dar toate acestea nimeni nu le poate avea de bogăție a sufletului, decât numai prin pocăință, mereu pocăință, mereu curățire, mereu, prin duhul pocăinței, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27-10-2022